

Malakofauna późnholoceńskich martwic wapiennych w rezerwacie Dolina Eliaszków i jego otoczeniu (Wyżyna Krakowsko-Częstochowska, południowa Polska)

Malacofauna of Late Holocene calcareous tufas
in the Dolina Eliaszków Nature Reserve and its surroundings
(Kraków-Częstochowa Upland, southern Poland)

WITOLD PAWEŁ ALEXANDROWICZ, SYLWIA SKOCZYŁAS

*AGH Akademia Górniczo-Hutnicza
Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska
Katedra Geologii Ogólnej i Geoturystyki
30-059 Kraków, al. A. Mickiewicza 30
e-mail: wpalex@geol.agh.edu.pl*

Słowa kluczowe: malakofauna, martwice wapienne, zmiany środowiska, antropopresja, Wyżyna Krakowsko-Częstochowska, południowa Polska.

Obszar położony na północ od Krzeszowic jest zbudowany głównie z paleozoicznych wapieni tworzących tzw. antyklinę Dębnika. W trzech rozcinających go dolinach (Eliaszkówki, Czernki i Miętkinki) zostały znalezione odsłonięcia martwic wapiennych zawierające liczne skorupki mięczaków. Analiza malakofauny pozwoliła na scharakteryzowanie zmian środowiska w ciągu subatlantyckiej fazy holocenu. Zespoły mięczaków wskazują, że początkowo obszar był porośnięty lasami. Wzmoczone osadnictwo związane z rozwojem kultury przeworskiej przypadające na okres rzymski doprowadziło do rozległych wylesień. W efekcie pierwotne malakocenozy o przewadze gatunków ciemliolubnych zostały zastąpione przez ubogie zespoły z gatunkami środowisk otwartych. Prezentowane martwice stanowią więc zapis antropogenicznych zmian środowiska. Stanowisko w dolinie Eliaszkówki leży przy granicy rezerwatu Dolina Eliaszkówki, a pozostałe dwa w otulinie Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie.